

на тяхната дейност. Сektата е известна с множеството съдебни процеси или оплаквания, че са преследвани и органичавани, шумни пресконференции, обвинения в нарушаване на религиозните им права и свободи. Сektата води няколко дела в Европейския съд по правата на човека в Страсбург. Делата им срещу Франция и Австрия обаче са неуспешни. През 1993 и 1996 г. те осъждат Гърция заради нарушаването на чл. 9 от Европейската конвенция по правата на човека, направено спрямо 2 иеховисти.

Седмелни на Иехова е най-агресивната и напориста секта в България. Нейни мисионери нахлуват в страната веднага след 1989 г. и привличат стотици свои последователи, които от своя страна започват да обработват нови млади хора. Те разпространяват огромно количество иеховистка литература, отпечатана на български език за граница.

В своята пропагандна дейност иеховистите твърдят, че тяхното движение има своите корени в България още от края на миналия век. Според тях, през 1926 г. те са 326 души. През 1938 г. е основано тяхното първо сдружение. Те имали и свое издателство в Пловдив, известно като "Наблюдателна кула", което издава и разпространява литература на центъра в Бруклин. Тези твърдения, разбира се, са преувеличени – да имат над 300 души последователи и да не са обект на внимание от страна на обществото и особено на Българската православна църква е невъзможно. Реално погледнато, те не присъстват по това време в религиозния живот на българите. Възможно е отделни хора да са били под тяхно влияние, но не и да е водена организирана дейност. Това мнение официално изразяват и Обединените евангелистички църкви в България.

След 1944 г. иеховистите нямат никакви възможности за присъствие в страната. Смятани са за фанатична секта и всяка тяхна прова е преследвана от властта. Доколкото е имало опити за проникване и печелене на позиции, то те веднага са предотвратявани и пресичани.

Възползвайки се от демократичните промени в България след 1989 г., в характерния за сектата стил, *Седмелни на Иехова* започва организирана дейност у нас. Тя е улеснена от това, че на 17.07.1991 г. е регистрирана като сдружение по Закона за личата и семействата. Това и осигурява пегални възможности за

През 1994 г. Министерският съвет отказва да регистрира сдружение то съгласно новото изискване на чл. 133а от Закона за личата и семействата. Един от мотивите за отказа е категоричната забрана на последователи на сектата или на децата им да се извършва кръвопреливане. С това се нарушава конституцията на Република България, тъй като съгласно нейния чл. 52, държавата закриля здравето на гражданите. В българското здравно закондателство кръвопреливане може да се извършва със съгласието на болния, при недействителност – със съгласието на него-вия настойник или попечител или без съгласието на горните лица, когато е невъзможно преливането да се извърши своевременно и неизвършването му засрашава живота на болния. Отказът на иеховистите да носят военна служба, да заемат държавни служби и да отдават почит на националните символи е другият мотив да не им се разреши регистрация. Религиозните убеждения, съгласно Конституцията, не могат да бъдат основа-ние да не се изпълняват задълженията, установени от нея.

Независимо от законността на решението на Министерския съвет, *Седмелни на Иехова* проявяват упоритост в преследването на своите цели за легитимирване на религиозно-пропагандната си дейност. През м. август 1994 г. 400 души провеждат в Синдикатния дом на Хасково III-ти национален конгрес на иеховистите. През 1995 г. те обжалват в Европейския съд по правата на човека в Страсбург отказа на държавата да им даде правен статут на юридическа личност и сета делото се води в съда. Те използват всеки случай на негативно отношение към техни последователи от страна на властта или на обществени организации, за да го представят като преследване и нарушаване на техните религиозни свободи. Така стана и по повод осъждането на трима техни последователи, които отказали да положат военна клетва